

EUROPEES PARLEMENT

2004

2009

Zittingsdocument

24.10.2006

B6-0575/2006

ONTWERPRESOLUTIE

naar aanleiding van de verklaringen van de Raad en de Commissie
ingediend overeenkomstig artikel 103, lid 2 van het Reglement
door Miguel Angel Martínez, Margrietus van den Berg en Dorette Corbey
namens de PSE-Fractie
over de uitvoer van gevaarlijk afval naar Afrika

Resolutie van het Europees Parlement over de uitvoer van gevaarlijk afval naar Afrika

Het Europees Parlement,

- gezien de wetgeving van de Europese Unie op het vervoer, en meer in het bijzonder verordening 259/93 van de Raad op toezicht en controle op afvalvervoer binnen, naar en vanuit de Europese Unie,
 - gezien het verdrag op de beheersing van grensoverschrijdende bewegingen van gevaarlijk afval en zijn verwijdering, namens de Gemeenschap afgesloten door besluit 93/98/EEG van de Raad,
 - gelet op artikel 103, lid 2 van zijn Reglement,
- A. overwegende dat er in de omgeving van Abidjan, waar 5 miljoen mensen wonen, op verschillende plaatsen ongeveer 500 ton giftig afval gestort is,
- B. overwegende dat er tot nog toe 8 mensen gestorven zijn en ongeveer 85 000 zich in het ziekenhuis hebben moeten laten verzorgen voor neusbloedingen, diarree, braakneigingen, oogprikkelingen en ademhalingsproblemen, en dat de aanwezigheid van het giftig afval verreikende gevolgen kan hebben in de vorm van bodembesmetting en vervuiling van het oppervlakte- en grondwater,
- C. overwegende dat het toxisch afval gestort is door een tanker van een Griekse reder, die onder Panamese vlag vaart en gehuurd was door de maatschappij Trafigura Beheer bijvoorbeeld, die in Nederland gevestigd is, en dat de verdeling van de verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de Europese wetgeving een methodisch, en onaanvaardbaar probleem schept,
- D. overwegende dat de milieuregelgeving op het noordelijk halfrond de verwijdering van giftig afval zeer duur gemaakt heeft,
- E. overwegende dat de havenautoriteiten van Amsterdam bij het lossen de gevaarlijke aard van het afval ontdekt, en het terug aan boord hebben laten pompen; dat de Nederlandse overheden het schip toegelaten hebben om hun grondgebied te verlaten hoewel ze van het gevaar van de lading afval op de hoogte hadden moeten zijn en ondanks de onwil van de kapitein om te betalen voor milieutechnisch gezonde behandeling in Nederland,
- F. overwegende dat de maatschappij de mogelijkheid had om zich op een wettelijke en veilige manier van haar afval te ontdoen in Europa maar de voorkeur gegeven heeft aan een goedkoper alternatief in de Ivoorkust,
- G. overwegende dat Afrika een stortplaats voor alle soorten gevaarlijk afval is, en dat

Greenpeace 80 plaatsen aanwijst waar afval uit industrielanden gestort is: oude computers in Nigeria, radioactieve tanks in Somalië, chloor in Kameroen, enz.,

- H. overwegende dat de meeste Afrikaanse landen geen strenge regelgeving hebben om het milieu en de bestaansmiddelen van hun bevolking in bescherming te nemen tegen gevaarlijk afval,
- I. overwegende dat verordening (EG) nr. 259/1993 sinds januari 1997 de uitvoer van gevaarlijk afval uit de Europese Unie naar landen buiten de OESO verbiedt,
- J. overwegende dat het storten van gevaarlijk afval in de Ivoorkust niet meer dan de top van de ijsberg is die het lopend vervoer van gevaarlijk afval van de Europese Unie naar landen buiten de OESO vertegenwoordigt, dat grote hoeveelheden elektrisch en elektronisch afval onder voorwendsel van "hergebruik" in landen buiten de OESO gestort worden, en dat een aanzienlijk aantal oude schepen uit de Europese Unie die met giftig afval en materiaal geladen zijn, in Azië tot schroot verwerkt worden onder omstandigheden die bijzonder schadelijk voor de arbeiders en het milieu zijn,
- K. overwegende dat het op zijn vergadering van 9 april 2002 in 1ste lezing zijn verslag over de ontwerprichtlijn 'milieubescherming - bestrijding van misdaden, strafbare feiten en strafmaatregelen' aangenomen heeft, maar dat de Raad nooit een politiek vergelijk over het voorstel bereikt heeft en in de plaats de voorkeur gegeven heeft aan een kaderbesluit volgens de 3de pijler, terwijl het Europees Hof van Justitie dat kaderbesluit op 13 september 2005 vernietigd heeft,
 - 1. vraagt de Commissie, Nederland en de Ivoorkust om de zaak grondig te onderzoeken, de aansprakelijkheid op alle niveaus vast te stellen, de verantwoordelijken voor de milieumisdad voor de rechter te brengen en voor volledig herstel van de besmetting van het milieu en vergoeding van de slachtoffers te zorgen;
 - 2. vraagt de Commissie en de lidstaten om alle nodige maatregelen te treffen om volledige uitvoering van de bestaande verordening op het vervoer van afval te verzekeren;
 - 3. meent dat de aangrijpende gebeurtenissen de behoefte aan krachtige wetgevende maatregelen tegen milieumisdaden aantonen, benadrukt dat gerechtelijke hulpmiddelen de uitvoering van wetten op de bescherming van het milieu versterken en onderlijnt dat de milieubescherming door middel van het strafrecht geharmoniseerd moet worden;
 - 4. vraagt de Raad en de Commissie om de nodige stappen te ondernemen om eindelijk de lang verwachte richtlijn op 'milieubescherming - bestrijding van misdaden, strafbare feiten en strafmaatregelen' aan te nemen en antwoord te geven op het standpunt in 1ste lezing van het Europees Parlement, dat al in 2002 aangenomen is;
 - 5. vraagt de Raad en de Commissie om de mazen in het verdrag van Bazel te dichtten door de verplichting in te voeren dat schepen die de Europese Unie verlaten hun afvalmateriaal afgeven aan de autoriteiten van de laatste haven in de Europese Unie

die ze aandoen;

6. vraagt de Raad en de Commissie om de nodige stappen te ondernemen om de ontwikkelingslanden gevaarlijke stoffen te helpen herkennen in afvalmateriaal dat op zee ontstaat en voor veilige verwijdering te zorgen;
7. vraagt de Commissie om voorstellen in te dienen om de mazen in de huidige regelgeving te dichteren en daarmee een einde te maken aan het vervoer van elektrisch en elektronisch afvalmateriaal, auto's en oude schepen naar landen buiten de OESO; meent dat uitvoer van elektrisch en elektronisch materiaal en auto's altijd moet plaatsvinden met betaling van de verwijderingsbijdrage door de eerste eigenaar, als onderdeel van de verantwoordelijkheid van de fabrikant zoals neergelegd in de richtlijnen afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (2002/96/EG) en afgedankte auto's (2000/53/EG);
8. verzoekt zijn Voorzitter om deze resolutie te laten toekomen aan de Raad en de Commissie, de lidstaten, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties en de regering van de Ivoorkust